

Sentencja

- 1) Artykuły 7, 11 i 15 dyrektywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych oraz art. 5 dyrektywy Rady 92/84/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia stawek podatku akcyzowego dla alkoholu i napojów alkoholowych należy interpretować w ten sposób, że nie ustanawiają one obowiązku nakładania identycznych stawek podatku akcyzowego na napoje alkoholowe należące do kategorii „wina” w rozumieniu dyrektywy 92/83 oraz na napoje należące do kategorii „inne napoje prefermentowane, niebędące winem ani piwem” w rozumieniu tej dyrektywy.
- 2) Zasady pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym zmieniającym stawkę podatku akcyzowego od innych napojów prefermentowanych, niebędących winem ani piwem, bez ustanowienia przepisów przejściowych, jeżeli taka zmiana wchodzi w życie osiem dni po opublikowaniu wprowadzającego ją aktu prawnego i jeżeli nie implikuje ona konieczności dokonania przez podatników dostosowań ekonomicznych, czego sprawdzenie należy do sądu odsyłającego.

(¹) Dz.U. C 187 z 3.6.2019.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 14. maja 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht – Niemcy) – Spinner GmbH & Co. KG / Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-189/19) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Środowisko – System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w Unii Europejskiej – Dyrektywa 2003/87/WE – Artykuł 10a – Przejściowy system przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji – Decyzja 2011/278/UE – Artykuł 9 – Określenie historycznego poziomu działalności – Znacząca zmiana zdolności produkcyjnych instalacji, do której doszło przed okresem odniesienia – Określenie właściwego okresu odniesienia)

(2020/C 240/26)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Spinner GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Sentencja

- 1) Artykuł 9 ust. 9 decyzji Komisji 2011/278/UE z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/87/WE należy interpretować w ten sposób, iż nie ma on zastosowania do znaczącego zwiększenia zdolności produkcyjnych istniejącej instalacji, do którego doszło przed okresem odniesienia określonym zgodnie z art. 9 ust. 1 tej decyzji.
- 2) Artykuł 9 ust. 1 decyzji 2011/278 należy interpretować w ten sposób, że nie zobowiązuje on właściwego organu władz krajowych do samodzielnego określenia okresu odniesienia, który byłby odpowiedni w celu dokonania oceny historycznych poziomów działalności danej instalacji.

(¹) Dz.U. C 182 z 27.5.2019.